יח: אלו קדשים פרק שלישי תמורה

תני רבי חייא לסיועי לר' יהושע בן לוי **אם** כשב הוא ק)מקדיש ולד ראשון הוא קרב ולד שני אינו קרב. וסיינו מב) ע"כ כרבנן דלר' נ"מ ולד ראשון אינו קרב כלל והך דרשה אינה אלא אסמכתא בעלמא דהא דלא שמי אינו קרב היינו מדרבנן שמא יגדל ממנו עדרים ועדרים וכפסחים מג) (דף נ:) מוקי לה לאלו לדרשא אסמכתא: **מעצרתא** בני למיכליה. אבל לא פריך מפסח בני למיכליה דלפסח דמסוכר זמן היה: **אי** חבי מאי אסהדותיה. מד)דבעלמא לו לא היה תולה בעצלת והאי מג הסוכות קאמרת רבי פפיס לאפוקי דרבא אלא הנמת מאי אמאמינון: **וחליפות** [ד], ע"מ מה חליפות דלו הפרים תודה ואכלה והפרים אחרת תחתיה ונמצאת הראשונה וכהי שתיהן עומדות הא כבר שמעינן ליה מרישא דברייתא פה): **אבל** נבי ולד תמורה דאיתיה נמי קרבה. דלו אימיה ממש אלא הקדש דאשון שבאו אלו מכחן והוא קרב דזכר הוא: **בדמיהן** אין הוא עצמו לא. ומ"מ מאי מו) ד) קמ"ל דלמא שאני הכא דלא קרב דכל שבטעלת מתה ואשה רועה וולד מטעלת מתה ומש"ה בהשה ירעה אבל הוא עצמו לא יקריב וי"ל דלא נגמרה בהשה רועה אלא בהני דשייכי בהלכתו בהשה כגון מתו בעליו לו נתכפרו לו תמורה לו עברה שנתה דכל הני ד' דשייכי בהשה בהלכתו אבל ולד אשה אלאו בהלכתו הוא דאשה זכר הוא ולא בהא לא נגמרה ההלכה:

אלא לדידכו דאמרתו לא קרב. ומ"מ מיקשה מרבנן לרבנן נמי הא דאמר רבא לעל דהיכא דאמיה קרבה אפילו רבנן מודו דולד נמי קרב והכא בולד תמורת אשה אמיה קרבה מ"ב הוה לו למימר דולד עצמו יקרב וי"ל דרב אסדא דהכא ליה לה אלו שיעיא דרבא דלעיל אלא מ"ל דדמשני רבה בר בר חנה ובכא דמשני לעיל דהא דאמר דהיכא דאמיה קרבה אפילו רבנן מודו ס"מ גבי ולד תמורת עולה דעיקר מחיצת הקדש קרב עולה ומש"ה דין הוא שיאכל הולד עצמו קרב עולה אבל הכא גבי ולד תמורת אשה דעיקר מחיצת הקדש קרב אשה ולא עולה אין דין שיאכל הולד לאשים יד) המפריש נקבה לעולה וילדה זכר ירעה עד שיסתאב וימכר ויביא בדמיו עולה מ"ר' מו) אליעזר אומר הוא עצמו יקרב עולה: **גמ'** מאי שנא רישא דלא פליגי מו) ומ"ש סיפא דפליגי אמר רבה בר בר חנה במחלוקת שנויה ור' אליעזר היא ורבא אמר אפילו תימא רבנן ע"כ לא פליגי יז) עליה דר' אליעזר אלא נבי מפריש נקבה לעולה דאימיה לא קריבה אבל יח) תמורה דאימיה נמי קריבה אפילו רבנן מודו יט) ומי אמר רבי כ) אליעזר יקרב עולה הוא עצמו כא) ורמינהו כב)תמורת אשם ולד תמורה ולדן ולד ולדן עד סוף כל העולם ירעו עד שיסתאבו וימכר ויפלו דמיו לנדבה כג)רבי כד) אלעזר אומר ימותו ר"א אומר יביא בדמיהן עולה בדמים אין הוא עצמו לא אמר רב חסדא ר"א לדבריהם דרבנן קאמר כה) להו לדידי סבירא לי דאפילו ולד נמי קרבה עולה לדידכו דאמריתו (א) כו) רועה אודו לי מיהת דמותרות לנדבת יחיד אזלי ואמרי ליה מותרות לנדבת ציבור אזלי רבא אמר עד כאן לא קאמר ר' כז) אליעזר הוא עצמו יקרב עולה אלא במפריש נקבה לעולה דאיכא שם עולה על אמו אבל

כשב. משמע ולד עולה מ) **הוא קרב.** ולד שלמים דהא קרא בשלמים כתיב: **ולד דמאי.** קא ממעט דלתמרת ואין ולד כל הקדשים קריבין: **ולד המעושרת.** מעשר בהמה שיצאה נקבה בעשירי ואחר כך ילדה אינו קרב אלא ירעה ויאכל במומו לנבעלים כדין מעשר שנאכל במומו לנבעלים: **מכבור גמר.** ובכבור לא קרב ולד דידיה דהא ליכא ולד ובכבור דהא זכר הוא: **כלל יום ויום עובר בעשה.** כו) ובאת שמה ובאתם שמה כז)דמשמע כרגל דלאשון שמא שמה הבא כל נדריס שעליך: **מעצרת בני למיכליה.** כח) דבשלמא בפסח לא אקריביה לאיתויי מתוסר זמן דהוה דעולד בפסח ועבר הרגל קודם שימצאו לו ז' ימים כט): (ל) **ואידך.** רב זביד אמר לך כל היכא דאני בפסח ובעי לאהדורי מידי בעצלת אני עצלת ולא קרי ליה חג אבל אי הוה מדכר לפסח בלשון חג המצות הוה אני לעצלת בלשון חג: **אי הכי.** דהאי חג שבועות הוא לא מ"ל דהוה אמר אי אמרת מאי אמינון מינה: **מתני' הרי אלו כפודה.** וקריבין ונאכלין ליום ולילה לו): **גמ' מהו אומר** [ב] **הפודה** לא) (ליה) **יקריב.** אם על תודה יקריבנו והקריב וגו' דהוה לג) [מלין לאמכתא מ)] (אם על תודה) והקריב על זבח הבתודה: **מ"ל פודה יקריב.** מ"מ: (ג) לג) **שניה.** אם יקריבנו לאחר שהקריב הראשונה: **יקריבנו אחד ולא שנים.** ומנאם הוא דקא ממעט דאילו מהקרבה לא לד) ממעט לה שניה כדגמרינן להו מאם על תודה דקרבה: **מנין לרבות** כו'. להקרבה: **וחליפות.** כגון אכדה והפרים אחרת תחתיה לא) [ד]: **מתני' הפורה עולה.** כגון המיר זכר בעולה: **ולד הפורה.** כגון אם היה נקבה בעולה וילדה התמורה זכר לו): **גמ' מ"ש.** גבי ולד תמורת עולה דלא פליגי רבנן לו) דבדברי הכל קאמר הרי אלו כו' והיין [ב] כלל לאיים: **ובסיפא.** גבי ולד עולה פליגי רבנן דהוא עצמו לא יקריב אלא דמיו: **כמחלוקת שנויה.** כאם שחולקין בפוף לד) כך חולקין בראשונה וריש לקיש דקתני הרי אלו בעולה ר"א היא: **גבי ולד הפורה אימיה קריבה.** לאו אימיה ממש אלא הקדש דאשון שבאו אלו טון מכחו הוא קרב דזכר הוא אבל בעולה אין